

vet mig sagt, at der er gjort Indvendinger herimod. Jeg skal ikke komme ind paa, om Udgiften bør afholdes af Politikassen eller af Kontorholdsgodtgørelsen, det er ikke Hovedspørgsmaalet for mig, men jeg beder taget i Betragtning, at Befolkningen har Interesse i Spørgsmaalet om Huste-telefoner i hvert Fald overfor denne bestemte Klasse af Embedsmænd.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Som nævnt har der været afholdt Samraad mellem det ærede Finansudvalg og mig som Konseilspræsident angaaende de 3 Spørgsmaal, der ere fremførte af den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen). Angaaende Spørgsmaalet om Indskrænkning af Embedsmændenes Hustetelefoner skal jeg oplyse, at for Forsvarsministeriets Vedkommende er der allerede gjort nogen Indskrænkning, ligesom man i meget vid Udstrækning har sagt Nej til Begæringer, der ere komne frem om Telefoner til Embedsmænd. Det kan ikke nægtes, at der er Embedsmænd, med hvilke Administrationen ikke godt kan undvære at have Telefonforbindelse, og en almindelig Ophevelse af Embedsmænds Hustetelefoner kan jeg derfor ikke gaa med til. Den ærede sidste Taler har gjort opmærksom paa, hvorledes der af Befolkningen stilles Krav om, at der er Telefoner f. Eks. paa Herredskontorer og Amtskontorer o. s. v., og Spørgsmaalet skal blive Genstand for nærmere Overvejelse, det vedrører ikke blot et enkelt Ministerium, men saa godt som samtlige Ministerier. Jeg skal gentage, hvad jeg har sagt i Finansudvalget, at jeg skal foranledige en almindelig Overvejelse af dette Spørgsmaal mellem samtlige Ministerier.

Spørgsmaalet om ensartede Regler for Understøttelse til Enker og Børn (*K. M. Klausen*: Kun Børn!). Kun Børn? Der staar i Betænkningen begge Dele, men det ærede Medlem vil altsaa have, at man skal indskrænke Spørgsmaalet til kun at gælde Børnene. (*K. M. Klausen*: Nej, jeg opdager, jeg har set fejl.) Naa, det ærede Medlem har set fejl. Saa holder jeg mig til min Tekst, og saa beder jeg det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om ikke at afbryde mig, naar jeg har Ret. Spørgsmaalet har været under Overvejelse, og der foreligger et Lovforslag for Rigsdagen om Ordning af dette Forhold, og hvis Lovforslaget bliver vedtaget, vil der ske en Ændring i den nuværende Tilstand. I øvrigt er det rigtigt, at der er forskellige Størrelser for Understøttelserne

til Børn og Enker efter Embeds- og Bestillingsmænd, men det samme er jo Tilfældet med Pensioner. Ogsaa de have forskellige Størrelser efter de Charger, de enkelte Embeds- og Bestillingsmænd have indtaget. Det kan have sine Vanskeligheder at give ensartede Understøttelser i alle Tilfælde, da Trangen ikke er lige stor alle Vegne, men Spørgsmaalet skal, som sagt, blive gjort til Genstand for Overvejelse imellem samtlige Ministerier, idet det ikke berører alene eet Ministerium, men saa godt som alle Ministerier.

Hvad Spørgsmaalet om Honorarer angaar, maa jeg sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*) sagde, at man ikke skulde gaa frem med haard Haand paa dette Punkt, men gaa langsomt og varsomt til Værks. Der er adskillige Honorarer, som udbetales i Henhold til Lov, og der er Honorarer, der udbetales i Henhold til Bevillinger paa Finansloven. Men muligt er man kommen for vidt med Udbetaling af Honorarer, og for saa vidt dette viser sig ved nærmere Undersøgelse, maa man indskrænke det efterhaanden, det kan ikke ske paa een Gang. Efter de Undersøgelser, jeg har foretaget, er der imidlertid mange Honorarer, der udbetales til Bestillingsmænd, som udføre et Arbejde, der ligger udenfor deres egentlige Bestilling. I Stedet for at ansætte en ny Funktionær i en eller anden Stilling, der kræver særlig Paaagtning, har man ment at kunne staa sig økonomisk ved at tildele en anden Funktionær eller Embedsmand et Honorar for det Arbejde, der ved en saadan Leilighed er Tale om, men hele dette Forhold skal, som sagt, blive Genstand for nærmere Overvejelse og Undersøgelse, og der vil da mellem anden og tredie Behandling blive Anledning til Forhandling derom mellem Ministeriet og Udvalget.

Da jeg omtalte Spørgsmaalet om Telefonerne, glemte jeg at bemærke til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*), at det vist neppe er gør ligt for Regeringen med Udsigt til det ønskede Resultat at forhandle med et privat Telefonselskab om at give Rabat paa Hustetelefoner hos Embedsmænd. Jeg skal gerne inlede en Undersøgelse af, om det er muligt, men da der ikke er Konkurrence paa dette Omraade, idet det er et enkelt Selskab, der har Koncession paa Sjælland og i København, kan det have sin store Vanskelighed at faa Selskabet til at indrømme Rabat.